

Metodyka i organizacja szkoleń - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metodyka i organizacja szkoleń
Kod przedmiotu	06.9-WM-IBezp-P-30_15gen
Wydział	Wydział Mechaniczny
Kierunek	Inżynieria bezpieczeństwa
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Eunika Baron-Polańczyk, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Egzamin
Laboratorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z istotą i założeniami organizowania i metodyką szkoleń.

Wymagania wstępne

Brak wymagań.

Zakres tematyczny

1) Wymagania prawne dotyczące szkoleń. **2)** Metody i formy szkolenia poszczególnych grup pracowniczych (wg Dz. U. nr 180 poz. 1860). **3)** Ramowe programy szkoleń okresowych dla poszczególnych grup pracowniczych. **4)** Typy zajęć a struktura jednostki metodycznej. Tok zajęć szkoleniowych: 1. Podających a uczenie się przez odkrywanie – dziedzina poznawcza (myślenie, twórczość); 3. Ćwiczeniowych a uczenie się przez działanie – dziedzina praktyczna (umiejętności „operacyjne” teoretyczne i praktyczne); 4. Eksponujących a uczenie się przez przeżywanie – dziedzina emocjonalna (uczucia, wola, motywacja; postawy). **5)** Szczegółowe programy szkoleń dla pracowników na wybranych stanowiskach pracy z wykorzystaniem materiałów źródłowych takich jak: instrukcje obsługi urządzeń, dokumentacje techniczno-ruchowe maszyn i urządzeń technicznych, instrukcje zakładowe, instrukcje bhp, karty oceny ryzyka zawodowego, karty charakterystyki substancji niebezpiecznych, rejestry pomiarów czynników szkodliwych, protokoły powypadkowe itp. **6)** Formy i metody szkolenia oraz materiały dydaktyczne (pokazowe, prezentacje multimedialne, filmy, serwisy internetowe itp). **7)** Kontrola i ocena wiadomości i umiejętności – efekty szkolenia. **8)** Dokumentacja szkoleniowa (dziennik szkolenia, listy obecności, protokół egzaminacyjny, zaświadczenia o ukończeniu szkolenia). **9)** Popularyzowanie problematyki bezpieczeństwa i higieny pracy.

Metody kształcenia

Zajęcia podające (wykład, pogadanka, pokaz, demonstracja) oraz laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne, warsztaty metodyczne, metoda projektu, dyskusja problemowa, gry dydaktyczne.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symboleefektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student: ilustruje wymagania prawne dotyczące szkoleń w zakresie bhp; definiuje i rozróżnia metody i formy szkolenia w zakresie bhp poszczególnych grup pracowniczych (wg Dz. U. nr 180 poz. 1860). Zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań metodycznych z zakresu Inżynierii Bezpieczeństwa (T1A_W07) ma podstawową wiedzę niezbędną do rozumienia społecznych, uwarunkowań działalności inżynierskiej. Student: planuje i konstruuje scenariusze (konspekty) jednostek metodycznych - przygotowuje szczegółowy program szkolenia bhp na podstawie programów ramowych; zbiera i wykorzystuje materiały źródłowe; ustala i konfiguruje cele i strukturę jednostek metodycznych; dobiera formy i metody szkolenia, materiały dydaktyczne (prezentacyjne, proste i złożone/multimedialne); przygotowuje dokumentację szkoleniową. Potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary i symulacje komputerowe, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski w zakresie szkoleń. Potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań metodycznych strategie analityczne, symulacyjne oraz eksperymentalne. Potrafi – przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich – dostrzegać ich aspekty systemowe i pozatechniczne (społeczne). Potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania i ocenić warunki edukacyjne – zwłaszcza w powiązaniu ze studiowanym kierunkiem studiów. Potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi służących do rozwiązania prostego zadania szkoleniowego o charakterze praktycznym, charakterystycznego dla Inżynierii Bezpieczeństwa oraz wybrać i zastosować właściwą metodę i narzędzia. Potrafi – zgodnie z zadaną specyfikacją – zaprojektować oraz zrealizować proste projekty edukacyjne typowe dla BHP używając właściwych metod, technik i narzędzi. Ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne (społeczne) aspekty i skutki działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko, i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje w zakresie edukacji ustawicznej. Potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy w zakresie konstruowania scenariuszy szkoleń. Student: dostrzega potrzebę uczenia się przez całe życie, szczególnie w zakresie zmieniających się przepisów i zagadnień bhp; jest świadomy potrzeby popularyzowania problematyki bezpieczeństwa i higieny pracy.	• K_W11 • K_U11 • K_K01 • K_K02 • K_K06	• bieżąca kontrola na zajęciach • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne • projekt • sprawdzian	• Wykład • Laboratorium

Warunki zaliczenia

Zaliczenie na ocenę laboratoriów odbywa się na podstawie ocenionych projektów i sprawdzianów pisemnych. Wykład zaliczany jest wg pisemnego egzaminu testowego. Ocena wypadkowa ustalana jest na podstawie średniej z ocen z laboratoriów i wykładu z jednakową wagą.

Literatura podstawowa

1. Bereźnicki F., Dydaktyka kształcenia ogólnego, Wyd. „Impuls”, Kraków 2001.
2. Dołęgowski B., Janczała S., Praktyczny poradnik dla służb BHP, Wyd. ODiDK, Gdańsk 2007.
3. Kodeks Pracy. Ujednolicony tekst ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r., ze zmianami.
4. Koradecka D., Nauka o pracy – bezpieczeństwo, higiena, ergonomia, CIOP, Warszawa 2000.
5. Mikulski R., Bezpieczeństwo i ochrona człowieka w środowisku pracy, CIOP, Warszawa 1999.
6. Okoń W., Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Wyd. „Żak”, Warszawa 1998.
7. Rospond H., Podstawowe obowiązki pracodawcy w zakresie BHP, Wyd. Ośr. Szkol. PIP im. Prof. J. Rosnera, Wrocław 2005.
8. Silberman M., Uczymy się uczyć, przełożył J. Rybski, Wyd. GWP, Gdańsk 2005.
9. Ślęzak J., Ochrona pracy. Poradnik dla służb BHP, Wyd. Tarbonus, Kraków 2008.
10. Wieczorek S., Żukowski P., Organizacja bezpiecznej pracy, Wyd. Tarbonus, Kraków 2008.

Literatura uzupełniająca

1. Baron-Polańczyk E., Multimedialne materiały dydaktyczne, Oficyna Wyd. UZ, Zielona Góra 2006
2. Baron-Polańczyk E. (red.), Dydaktyczna użyteczność komputerów, Oficyna Wyd. UZ, Zielona Góra 2010..
3. Czasopisma: ATEST, Bezpieczeństwo Pracy, Inspektor Pracy, Przyjaciół Przy Pracy, Serwis BHP, Służba pracownicza, Specjalista ds. BHP.
4. Dostosowanie warunków pracy w Polsce do standardów Unii Europejskiej, Warszawa 2008.
5. Kupisiewicz C., Dydaktyka ogólna, Wyd. Graf punkt, Warszawa 2000
6. Rozporządzenia Rady Ministrów z 2 września 1997 r. w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U. nr 109, poz. 704 z późn. zm.).
7. Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. nr 180 poz. 1860) z późniejszymi zmianami.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Eunika Baron-Polańczyk, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 19-04-2018 13:12)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ